

Parasha 37 Haftarah

Yehåshua/Yehåshua

Kapittel 2

¹ J'håshoa, Nons sønn, sendte ut to menn fra Achazielunden for å speide i all hemmelighet. Han sa: «Gå av sted og se på landet, særlig Jerichå.» Så gikk de og kom inn i huset til en horkvinne som het Rachav, og der tok de inn. ² Det ble fortalt og sagt til kongen i Jerichå: «Se, noen menn fra Israels barn er kommet hit i natt for å speide på landet.»

³ Så sendte kongen i Jerichå bud til Rachav og sa: «Kom hit ut med mennene som kom til deg, og som tok inn i huset ditt. For de er kommet for å utspeide hele landet.» ⁴ Da tok kvinnen de to mennene og gjemte dem. Så sa hun: «Ja, mennene kom til meg, men jeg vet ikke hvor de kom fra. ⁵ Da porten skulle stenges, skjedde det: Det var blitt mørkt, og mennene gikk ut. Hvor mennene gikk, vet jeg ikke. Skynd dere og sett etter dem, for dere kan kanskje ta dem igjen.» ⁶ Men hun hadde ført dem opp på taket og gjemt dem med linhalmen som hun hadde lagt utover på taket. ⁷ Så satte mennene etter dem på veien til Jarden, til vadestedene. Straks de som satte etter dem hadde gått ut, lukket de porten.

⁸ Før de gikk og la seg, kom hun opp til dem på taket. ⁹ Hun sa til mennene: «Jeg vet at YHVH har gitt dere landet, at frykt for dere har falt på oss, og at alle som bor i landet er lamslått av skrekk for dere. ¹⁰ For vi har hørt hvordan YHVH tørket opp vannet i Rødehavet (Jam-Sof) rett foran dere da dere kom ut av Mitsrajim, og hva dere gjorde med de to emårittkongene, som var på den andre siden av Jarden, Sichån og Åg, og hvordan dere ødela dem fullstendig. ¹¹ Med det samme vi hørte alt dette, ble vi motløse i hjertet. På grunn av dere er det ingen som har noe mot igjen, for YHVH deres Elåhim, Han er Elåhim både i Himmelen der oppe og på jorden her nede. ¹² Derfor ber jeg dere nå at dere sverger for meg ved YHVH, siden jeg har vist barmhjertighet mot dere, at dere også skal vise barmhjertighet mot min fars hus og gi meg et sikkert tegn på det, ¹³ og spare min far, mor, brødre, søstre og alle som hører dem til, og fri våre liv fra døden.» ¹⁴ Da svarte mennene henne: «Med våre liv skal vi svare for deres liv, hvis bare ingen av dere røper ærendet vårt. Når YHVH har gitt oss landet, da skal det skje: Vi skal vise barmhjertighet og sannferdighet mot deg.»

¹⁵ Så firte hun dem ned med et tau ut gjennom vinduet, for huset hennes lå på bymuren. Hun bodde på muren. ¹⁶ Og hun sa til dem: «Kom dere opp i fjellet, så ikke de som forfølger dere, skal treffe på dere. Gjem dere der i tre dager, helt til forfølgerne har kommet tilbake. Etterpå kan dere gå deres vei.» ¹⁷ Da sa mennene til henne: «Når vi kommer inn i landet, skal vi være løst fra denne eden din, som du har fått oss til å sverge, ¹⁸ hvis du ikke binder denne skarlagensfargede snoren i det vinduet du firer oss ned fra, og hvis du ikke samler din far, mor, brødre og hele din fars husfolk i ditt eget hus. ¹⁹ Det skal være slik: Hver den som går utenfor dørene til huset ditt og ut på gaten, hans blod skal komme over hans eget hode. Vi skal være uten skyld. Men den som er sammen med deg i huset, hans blod skal komme over våre hoder, hvis det blir lagt hånd på ham. ²⁰ Og hvis du forteller om dette ærendet

vårt, da skal vi være løst fra denne eden din, som du fikk oss til å sverge.» ²¹ Da sa hun: «Etter deres ord, slik skal det være.» Så sendte hun dem av sted, og de dro sin vei. Og hun bandt den skarlagensfargede snoren i vinduet.

²² De dro bort og gikk opp i fjellet. Der ble de i tre dager inntil forfølgerne deres vendte tilbake. Forfølgerne lette etter dem overalt på veien, men de fant dem ikke. ²³ Så vendte de to mennene tilbake. De kom ned fra fjellet og gikk over elven. Og de kom til J'håshoa, Nons sønn, og fortalte ham om alt det som hadde hendt dem. ²⁴ De sa til J'håshoa: «Sannelig, YHWH har overgitt hele landet i våre hender, for alle som bor i landet er lamslått av skrekk for oss.»